

Kaygı

Ali Eryüksel

Saatin takvimi ziyarete geldiği vakitti
gece yarısı çanının hüzün sessizliğinde
kaygılıydı kumunu boşaltırken zamana
tam yirmi dört kez alt üst olmaktan
takvim irkildi ziyareten, düşürdü yaprağını
yorgundu ve eriyordu, düşük yapmaktan
çareyi dünyada aramak mıydı, kurtuluş
dursa dönmesi deva olacak mıydı, hastalığına
takvim sordu soruyu dönen dünyaya
battı güneş, tekrar battı, hep battı
soru yanıtız, sükut mühürledi gerçeği

Düş kırıklığı dönencesi kavşağında
oğlak ve yengeç akşamları devinirken
felsefesini arayan insan yığınları
fark edemediler beyinlerindeki cevheri
aynanın ardında umdular geleceği
çöllere yağmuru nasıl tasa etmezse
kaygısız ve rahattı sinek
sallanırken örümceğin hamağında
mevsimler eskidi yüzlerde ve sinsiydi
karanlık güçlerin efendisi tarantula

İşte böyle geldik, nereden nereye
rüzgar asırlara yaslanıp oyarken piramitleri
düşünce çivisini çakıyordu yeni fikirlere
bir küçük yelkenli açıldı, zamanı delen
kapalı denizlerden açık denizlere
efsanevi kadranda yakaladı gerçeği
eski çağ filozoflarının öğretisinden gelen